

ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ ЛЬВІВСЬКОГО ТУРИСТИЧНОГО ЦЕНТРУ В КОНТЕКСТІ УКРАЇНО-ІТАЛІЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

В статті розкриваються невідомі для італійців ресурси Львівського туристичного центру. Санаторно-оздоровчі заклади Львівщини: Великий Любін, Моршин, Немирів, Східниця, Трускавець, Шкло володіють цінними мінеральними водами, що виліковують систему травлення, шкірні, гінекологічні захворювання та мають загальну покращуючу дію на організм. Цікавими для італійців є історико-архітектурні ресурси Львівського туристичного центру, що занесені до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, а також можливості спортивно-оздоровчого і сільського туризму в Українських Карпатах та на Розточчі.

In questa rubrica si aprono nuove conoscenze per gli Italiani visitando il centro turistico della regione di Leopoli (Lviv). Centri medici: situati nelle città di Velykyi Liubin, Morscen, Truskavets, Shklo, Nemyriv, si trovano importanti sorgenti di preziose, acque minerali che aiutano l'apparato digerente, problemi dermatologici, ginecologici, e persino il lavaggio dell'intero organismo. Interessante per gli Italiani sono pure le risorse storiche, architettoniche e paesaggistiche del centro città di Liviv e dintorni, appartenenti al patrimonio dell'UNESCO, e' possibile anche attività sportiva, agriturismo nelle località dei Carpazzi e Rostocci.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Фундамент україно-італійської міжнародної співпраці закладався ще в часи Київської Русі і впродовж наступного тисячоліття добудовувались та зміцнювались міждержавні зв'язки. У 2009 р. Італія стабільно займає третє місце серед провідних європейських країн – торговельно-економічних партнерів України після Німеччини та Польщі. За перше півріччя 2009 р. товарообіг між Україною та Італією склав 1 млрд. 266 млн. дол. США при збереженні позитивного для України сальдо торговельного балансу. Змістовним і результативним заходом з точки зору визначення та координації перспективних напрямів

співпраці в економічній та інвестиційній сферах стало проведення у Римі у червні 2009 року Сьомого спільного засідання українсько-італійської Ради з питань економічного, промислового та фінансового співробітництва, не виключаючи туристичної сфери, де перспективи є очевидні [4].

Актуальність дослідження. Останніми роками туристичні потоки між Україною та Італією мали характер ділового туризму, або точніше сказати трудової міграції. Згідно офіційних даних за 2006 р. українська діаспора в Італії є однією з найчисельніших серед діаспор в інших європейських країнах – 117 тис. українців, а за неофіційними – понад 800 тисяч [3, с.12]. Особливо значна частина українців емігрувало в Італію із міст Західної Україна, а саме зі Львова. Державні органи влади намагаються легалізувати процес трудової міграції і таким кроком стало надання Італією восени 2006 р. права на роботу 460 тисячам мігрантів, більшість з яких українці. Практично всі бажаючі українці зможуть виробити офіційні документи на право праці в Італії. Такі відносини спонукають розвиток тісної співпраці в галузі туризму, оскільки самі емігранти і їхні родичі часто їздять на відвідини один до одного, а також італійці проявляють неабиякий інтерес до пізнання невідомих туристичних принад України та заснування спільних підприємств.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Серед незначної кількості наукових публікацій щодо українсько-італійських відносин найкориснішим з огляду на поставлену мету дослідження є дисертація Є.Перепелиці «Українсько-італійське міждержавне співробітництво в контексті європейської інтеграції», роботи О.Малиновської, в яких авторка досліджує проблеми міграційної політики України, в тому числі й українців в Італію [3, с.7]. Проте, питанням українсько-італійської співпраці в сфері туризму у вітчизняній і зарубіжній літературі не приділяється достатньої уваги.

Формулювання цілей статті, постановка завдання. Італійський турист слабо знайомий з туристичними ресурсами Львівщини. За даними Головного статуправління Львівської області у 2008 році перебування італійців на Львівщині принесло 0,1 тис. дол США прибутку. Санаторно-курортними

зкладами Львівщини оздоровлено у 2008 році 35 італійців, які експортували санаторно-курортних послуг на суму 32,7 тис. дол США. Для порівняння в той час німців оздоровлено – 1781 осіб. (1653,6 тис. дол) [1, с.89]. Завдання управління туризму, туристичних закладів освіти та туристичних підприємств представити львівський туристичний продукт італійському споживачеві в такому аспекті, який би зацікавив його.

Мета статті описати та аналізувати основні рекреаційні ресурси Львівського туристичного центру. Показати можливості використання цих ресурсів італійським споживачам.

Виклад основного матеріалу дослідження. Львівський туристичний центр відомий, як один з найкращих в Україні місць рекреації та туризму. На базі багатих природно-рекреаційних ресурсів створено санаторно-оздоровчі заклади: Великий Любінь, Моршин, Немирів, Роздол, Східниця, Трускавець, Шкло. Зоною туризму є південь області, територія Українських Карпат та Прикарпаття. Найбільші центри пізнавального туризму – Львів та інші старовинні міста з історико-архітектурними пам'ятками: Жовква, Дорогобич, Городок, Самбір, Золочів.

Моршинські унікальні джерела мінеральних вод – прекрасний і ефективний засіб для лікування захворювань кишково-шлункового тракту. В Моршинському курорті лікуються хворі на хронічний гастрит та виразкову хворобу, захворювання кишечника, печінки, жовчних шляхів тощо.

Трускавець відомий і найпопулярніший бальнеологічний курорт України. Привабливість курорту забезпечує лікувальна вода "Нафтуса", біологічно активні речовини якої розглядаються як адаптогени, здатні істотно підвищувати імунний статус організму. Тут лікують захворювання нирок і сечовивідних шляхів, обміну речовин і органів травлення.

На курорті Східниця лікують захворювання нирок, шлунково-кишкового тракту, печінки, підшлункової залози та жовчного міхура, захворювання органів кровотворення.

Мінеральні джерела Любень Великого виліковують захворювання серцево-судинної та нервової систем, опорно-рухового апарату, гінекологічні та шкірні захворювання тощо.

Джерела Немирова за своєю гідрогеологічною природою схожі з лікувальними водами Великого Любень. Тут лікують хвороби органів кровообігу, опорно – рухового апарату, шкірні, нервової системи тощо.

Курорт „Шкло” відомий з давніх часів і є одним з найдавніших. Мінеральну воду і лікувальні грязі застосовують проти міокардиту, міокардіодистрофії, кардіосклерозу, хвороб судин, гіпертонії, захворювань органів руху, кісток, м’язів, нервової системи і багато інших.

Мандруючи Львівщиною, туристи можуть оглянути і познайомитися з історією численних архітектурних і археологічних пам’яток, замків, відвідати численні музеї і галереї. Щодо архітектурний стилів, то на території Львівщини їх декілька: готика, ренесанс, бароко, класицизм 19 ст. Крім цього, в культовому будівництві залишилися зразки старої, давньоруської архітектури.

До найдавніших архітектурних пам’яток м. Львова слід віднести церкву св. Миколая та Вірменський собор. Церква Миколая (вул. Б. Хмельницького, 28) існувала вже в 1292 р. і була придворною церквою князя Лева. Стиль – візантійський. Вірменських собор і монастир творять цілий ансамбль будівництво якого розпочалось ще в 1363 р. у вірменсько-орієнтальному стилі.

З готичних споруд у Львові найвідоміший Латинський собор, який будувався з 1360 р. аж до другої половини 15 ст. Собор має кілька каплиць, які добудовані у 16-17 ст. Це ренесансова каплиця Боїмів з різьбленим фасадом і каплиця Кампіанів з лівого боку собора.

В другій половині 16 ст. у Львові оселяються видатні архітектори італійського походження – Петро Барбон, Павло Римлянин і Петро Красовський. Вони запровадили тут новий архітектурний стиль у будівництві – ренесанс. До основних пам’яток архітектури ренесансу зараховують

архітектурний ансамбль пл. Ринок у Львові, зокрема, “Чорну кам’яницю”(1588), “Дім Корняктів”(1580), дзвіницю у Львові по вул. Руській, Успенську церкву у Львові (вул. Руська), Бернардинський костьол і монастир (розташовані між вулицями Сербською і Валовою у Львові).

В другій половині 17 ст. в будівництві Львова і на Львівщині поширюється новий стиль – бароко. У м. Львові є чимало пам’яток архітектури у стилі бароко, зокрема: собор св. Юра, який був збудований у 1744-1764 рр.; костьол домініканців (1748 р.) по вул. І. Федорова; палац Любомирських (17 ст.) – на розі пл. Ринок і вул. Руської; костьол єзуїтів (1610-1630 рр.) по вул. Театральній. До визначних пам’яток архітектури 19 ст. насамперед слід віднести будинок політехнічного університету (1872-1877 рр.) та будинок ЛНУ ім. І. Франка (1877-1881 рр.) збудовані у стилі класицизму.

Висновки. Отже, іноземцям і, зокрема, італійцям буде надзвичайно цікавим як одержати лікування за набагато нижчими від світових цінами на львівських курортах, так і ознайомитись з багатою архітектурною спадщиною Львівщини, значна частина якої занесена до Всесвітнього списку пам’ятників ЮНЕСКО. Широкими є перспективи спортивно-оздоровчого туризму в Карпатах та на Розточчі, зокрема в Яворівському НПП. В умовах загальноекономічної кризи особливого розповсюдження набув сільський зелений туризм, що поширений всією Львівською областю.

1. Готельне господарство та туризм у Львівській області. / Статистичний збірник.– Львів: ДКСУ, 2009. – 112 с.; 2. Історія Львова. У трьох томах. / Редколегія Я. Ісаєвич, М.Литвин, Ф. Стеблій.– Львів: Центр Європи, 2006; 3. Перепелиця Є.А. Українсько-італійське міждержавне співробітництво в контексті європейської інтеграції (1991-2006 рр.). Авореф.дис / Інститут історії України НАН України.– К., 2007. - 16 с.; 4. www.kmu.gov.ua; 5. www.tourism.gov.ua